

Uroš Zupan V Ameriko!

V Ameriko!

V Ameriko s hrupom reaktivca, s presekanim nebom Boeinga 747,
s kljuvanjem vročega sonca nad Atlantikom, s tropom swordfish
trombonov v njem,

da ob vstopu skrivnostno pomežiknem carinikom, policajem,
otresem patino evropske metafizike v njihova široko razprta usta,
jih očaram s slovanskim šarmom,

da v New Yorku poiščem vse skrite knjižarne, pretresem police
s kozmično poezijo, z Williamom Blakeom, z biblijskimi psalmi,
s potenjem pihalcev, z blago nežnostjo drvečih indijanskih ponijev,
z Whitmanovo brado, z izumrlimi bizoni, z vsemi antologijami,

da se napotim v Greenwich Village, obrišem prah z ostankov
celonočnih sedenj, znorim od klavstrofobičnega strahu humble-
countyjske marihuane, zaslišim ječanje in zavijanje, izkopljem
esenco poletne noči Johna Sebastiana, spijem pravdavnji čaj v
Fugazziju,

da se pritajim v garderobah Greyhonda in oprezam za Ginsbergovimi
angeli, vstopim v avtobus in prečkam kontinent v dvainsedemdesetih
urah, napolnjenih z bluesom, jazzom, osladnim nashvillskim countryjem,
s čudežno psihadelijo Quicksilver Messenger Service,
s heroinskim glasom Raya Charlesa, s halucinantnim nemškim brains
rockom,

pridem v San Francisco in kot La Flamova električna violina
zaokrožim nad Golden Gateom, kupim teleskop in poiščem
City Lights, da tam uprizorim nekaj groucho-marxističnih
gagov pred mogoče že okostnjakom Ferlinghettija,

se na gričih nadiham haith-ashburyjevskega zraka, zakopljem
v osivelo brado Jerryja Garcie, kupim razglednice in se kot
feniks dvignem iz pepela, da nasitim začudenje socialističnih otrok,
grem v mesto angelov in čakam, da se strese tektonska prelomnica,
obiščem vse nočne lokale, da ovoham Howlovski eli eli lama lama
sabahtani saksofonski krik, obudim Kerouacka, Birda, Kirka,
poln glasbe, poln energije,

Amerika, PRIHAJAM!

San Francisco

tu sem Frisco, tu, sveti asfalt mi poljublja
podplate, beli bizoni topotajo skozi moje
vlažne sanje, Kenneth Patchen spreminja moje
besede v slike,
tu sem, na apokalipsi ventilatorja,
na glasu Joni Mitchell, ki buta ob stene
italijanske restavracije — o, Mingus, Mingus! —
neznani band šopa zategel blues v Victoria Corneryju,
glave skin-headsov se svetijo v neonu, angeli pekla
so napravili namišljen pentagram, joint jim
šiba iz rok v roke,
tu sem, na Castro Streetu, počasni tramvaj se
vzpenja v Platonovo votlino, kri mi pulzira v
žilah, erekcija misli pritegne pozornost
negovanih pedrov, napete riti se mi smejiyo
izpod usnjenih hlač, svetleče kurčeve glave
se trgajo izpod zadrg,
tu sem, gospodar Cable Carov, kot fantom se plazim
skozi China Town, saksofon joče na Clayu,
na Sacramentu, na Washingtonu, na Jacksonu,
vibracija glasbe kot ogromen klobuk pokriva Frisco,
tu sem, na O'Farellu pohodim miniaturnega Batmana
Bona Voxa, harlekinski hipiji mi silijo v žepe,
mi ponujajo falzificirane karte za koncert Grateful
Deadov, Tom Waits me gleda s plakatov, za en dan
sem ga zamudil, zadržali so me solipsizmi motelskih
sob v Santa Cruzu, pojedla in izpljunila me je
pacifiška avtocesta,
tu sem, na nedeljskem joggingu beatniških okostnjakov,
v vonju, lebdečem pod stropi kitajskih restavracij,
v parku, v Run DMC rapu, na Civic Centru, na Hallidie

Plazi med kitarskimi riffi južnjaškega boogija,
na Columbus avenue, edini človek, ki se je slikal
v City Lights Books in čez cesto v Tosci, v italijanskih
operah, v trebuhu F.F. Coppole, v pekočem zdrs Jacka
Danielsa, v oskubljenih mednožjih broadwayskih kurb,
tu sem, na 24-th Streetu, skačem v
knjige, v katerih nastopajo bradači s
karamazovskim sindromom v družini, v
anarhističnih knjigarnah se pričkam s
kosmatimi Bakunini, ki podtikajo bombe
ljubezni, z idiotskimi komunističnimi
agitatorji, ki so odšli v Nikaragvo, da bi tam
pomagali žvečiti listje koke,
tu sem, v zalivu, kjer Butthole Surferji režejo
valove, Bay Bridge me nese v Oakland, plavi
angeli krožijo okrog Colloseuma, ropotanje subwaya
prebije toplo novembrsko noč, umsko dihanje
potuje iz Narope, čutim njegovo žgečkanje,
moji škornji posiljujejo pločnike, klošarji
raziskujejo poetiko preživetja, cigareti jim
dogorevajo med prsti, poceni vino jim polzi po grlih,
tu sem, jaham rumene dinosavre, prisluščujem Mehikancem,
ponoči me prebuja njihov glasni mambo, zjutraj
me okopa njihov svetli smeh, gledam proti Down Townu
in lesene hiše mi padajo v oči, prsti tipajo zadnje
grame tahitijske marihuane, ki mi je še ostala,
tu sem,
svoje srce sem zakopal v San Franciscu.